

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΗΦΙΣΙΑΣ ΑΜΑΡΟΥΣΙΟΥ ΚΑΙ ΩΡΩΠΟΥ

Εβδομαδιαία έκδοση Του Ιερού Ναού Αγίων
Αποστόλων Πέτρου και Παύλου Πεύκης
Νικολάου Πλαστήρα και Πατριάρχου Γρηγορίου Ε'
Τηλ. 2108027738 email: agioi.apostoloi@gmail.com

«ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΑΝΤΙΛΑΛΟΙ»

ΚΥΡΙΑΚΗ 2 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2016. Β' ΛΟΥΚΑ
Κυπριανού ιερομάρτυρος και Ιουστίνης μάρτυρος.
Έτος 9^ο Τεύχος 403

« Ποία Υμίν Χάρις εστί; »

Πόσο είμαστε επιρρεπείς στο κάθε τι που είναι εύκολο! Εύκολα ακολουθούμε το μέτριο, αυτό που δεν μας ζημιώνει, και θα βγούμε ίσως και ωφελημένοι. Εύκολο είναι να αγαπάμε εκείνους που μας αγαπούν. Να αισθανώμεθα όμως αμέσως μίσος στον πρώτο που θα μας βλάψη. Εύκολο είναι να ευεργετούμε εκείνους που μας ευεργετούν. Αλλά καμμιά σκέψις να ευεργετήσουμε κάποιον, από τον οποίον ξέρουμε ότι δεν θα πάρουμε τίποτα.

Εύκολο είναι να δανείζουμε εκείνον, που ξέρουμε ότι θα μας επιστρέψη τα δανεικά και εν τω μεταξύ ανελλιπώς θα μας δίνη τους τόκους, δεν δίνουμε όμως τίποτα στον φτωχό, που είμαστε βέβαιοι ότι δεν θα πάρουμε ούτε πεντάρα τόκο. Και θα μπορούσαμε να επεκτείνουμε τις περιπτώσεις :

Εύκολο να είμαστε μέσα στο σπίτι καλοί, πράοι, ειρηνικοί, όταν και οι γύρω μας είναι ειρηνικοί, πράοι, ευγενείς. Μόλις

όμως μας πειράζουν στο παραμικρό, αναστατωνόμεθα, χάνουμε τη γαλήνη μας, φθάνουμε να πούμε λόγια άπρεπα και υβριστικά.

Εύκολο να είμαστε δίκαιοι στον συνάδελφο, που κι' εκείνος με δικαιοσύνη μάς συμπεριφέρεται. Μόλις όμως συναντήσουμε τον δύστροπο, τον άδικο, περισσότερο γινόμαστε εμείς άδικοι, δύστροποι.

Αγαπάμε για να αγαπηθούμε, βοηθούμε για να βοηθηθούμε, δανείζουμε για να πάρουμε περισσότερα. Δείχνουμε καλωσύνη, αγάπη, - και αν τα δείχνουμε και αυτά – με το αζημίωτο. Λέμε: Είμαι καλός με τους καλούς αλλά δεν μπορώ να είμαι καλός με τους κακούς. Έτσι, συχνά, την συμπεριφορά μας την υπαγορεύει το περιβάλλον μας, οι συνθήκες στις οποίες ζούμε. Όχι η εσωτερική μας διάθεση, ο πνευματικός μας κόσμος. Αυτός βρίσκεται σε απραξία. Ο πειρασμός της ευκολίας τον έχει υποδουλώσει.

Πόσο όμως παρεξηγούμε τον χριστιανισμό, όταν τον νομίζουμε θρησκεία της ήσονος προσπαθείας! Αυτό μας τονίζει τόσο παραστατικά στη σημερινή ευαγγελική περικοπή ο ίδιος ο Κύριος, όταν μας λέη : « Ει αγαπάτε τους αγαπώντας υμάς, ποία υμίν Χάρις εστί; Και γαρ οι αμαρτωλοί τους αγαπώντας αυτούς αγαπώσι. Και εάν αγαθοποιήτε τους αγαθοποιούντας υμάς, ποία υμίν χάρις εστί; Και γαρ αμαρτωλοί αμαρτωλούς δανείζουσιν ίνα απολάβωσι τα ίσα ». Ποια χάρις, ποια αμοιβή μπορεί να ελκύση η μικρή, η μηδαμινή προσπάθεια ή η έλλειψις κάθε προσπαθείας; Ποι χάρι να ελκύση η αρετή που αμοίβεται στον κόσμο αυτό; Και τι διαφέρουμε εμείς οι φωτισμένοι από το θείο φως του Ευαγγελίου, από τους αδιαφόρους, τους αρνητές, τους αμαρτωλούς, που και αυτοί δείχνουν καλωσύνη, όταν πρόκειται ν' αμειφθούν;

Ο Κύριος όμως δεν άφησε τον θρόνον του ουρανίου Πατρός, δεν ήρθε στη γη, δεν έζησε τριάντα χρόνια αφανείας,

τρία χρόνια δημοσίας δράσεως, δεν ανέβηκε στο ξύλο του Σταυρού, για να μας δώσει κάτι το μέτριο, αλλά κάτι το τέλειο. Γι' αυτό μας τονίζει : « Αγαπάτε τους εχθρούς υμών και αγαθοποιείτε και ζανείζετε μηδέν απελπίζοντες, και έσται ο μισθός υμών πολύς, και έσεσθε υιοί υψίστου ...». Τα λόγια του Κυρίου μας είναι σάλπισμα θείο, ουράνιο, που μας δείχνουν τον δρόμο προς την τελειότητα. Μας ζητάει κάτι το ανώτερο, το πάνω από το μέτριο. Μας ζητάει να δείχνουμε αγάπη και προς τους εχθρούς μας. Να αγαθοποιούμε και να δανείζουμε χωρίς να περιμένουμε αμοιβή.

Παρά όμως την σαφήνεια και την λιτότητα της αυτής εντολής είναι δύσκολη η εφαρμογή της. Απαιτεί ανθρώπους με την ισχυρά θέλησι να προχωρήσουν στον δρόμο της αρετής, αληθινούς χριστιανούς.

Όταν όμως λείπει η πνευματική καλλιέργεια, ο σύνδεσμός μας με την Πηγή, τότε αδυνατούμε να πράξουμε ό,τι ο Κύριος μάς ζητάει. Ο Κύριος, που στο σημείο αυτό είναι το άριστο, το μοναδικό παράδειγμα. Όπως και η σημερινή ευαγγελική περικοπή μάς τονίζει : « αυτός χρηστός εστίν επί τους αχαρίστους και πονηρούς ». Βρέχει επί δικαίους και αδίκους, χαρίζει σ' όλους απλόχερα τα δώρα του, χωρίς να περιμένη αμοιβή. Παρακινούμενος από το πέλαγος της αγάπης του. Θα μπορέσουμε κι' εμείς να πλησιάσουμε κάπως αυτή τη θεία αγάπη; Θα μπορέσουμε κι εμείς ν' ανεβούμε πάνω από το μέτριο και να πραγματοποιήσουμε το τέλειο; Είπαμε:για μια τέτοια πορεία ζωής χρειάζεται σύνδεσμος στενός με την θεία Πηγή και αγώνας σκληρός. Μια δύσκολη κορυφή μας δείχνει σήμερα ο Κύριος, κορυφή που ανεβαίνει κανείς με μόχθο και κόπο και αγώνα πολύ.

Κορυφή όμως ιερά, αξιοσέβαστη, φωτόλαμπρη, που όποιος την φθάσει γίνεται «πόλις επάνω όρους κειμένη». Φως Θεού στον σύγχρονο κόσμο του σκότους και της απελπισίας.!

Σύναξη της Υπεραγίας Θεοτόκου της Γοργοεπηκόου

Η θαυματουργή εικόνα της Υπεραγίας Θεοτόκου της Γοργοεπηκόου βρίσκεται στην Ιερά Μονή Δοχειαρίου του Αγίου Όρους. Η γνωστότερη μετά την «Πορταΐτισσα» θαυματουργή εικόνα του Αγίου Όρους είναι

αρχαία τοιχογραφία της Παναγίας που βρίσκεται εξωτερικά στον ανατολικό τοίχο της τράπεζας και προς τα δεξιά της εισόδου της. Το 1664 μ.Χ. ο τραπεζάρης Νείλος, που περνούσε τακτικά μπροστά από την εικόνα κρατώντας στο χέρι αναμμένα δαδιά για την υπηρεσία του στην τράπεζα, άκουσε μια φωνή να του λέει τα εξής: «Να μην ξαναπεράσεις από εδώ με δαδιά καπνίζοντας την εικόνα μου». Ο Νείλος δεν έδωσε ιδιαίτερη σημασία στη φωνή, η οποία όμως σύντομα ξανακούστηκε επιτιμώντας τον μοναχό και αφήνοντάς τον τυφλό. Οι αδελφοί άρχισαν να περνούν με πολύ ευλάβεια μπροστά από την εικόνα, της κρέμασαν ακοίμητο καντήλι και διέταξαν το νέο τραπεζάρη να τη θυμιάζει καθημερινά.

Ο τυφλός Νείλος περνούσε όλο τον καιρό του σε ένα στασίδι μπροστά στην εικόνα παρακαλώντας την Παναγία να τον συγχωρέσει και να τον θεραπεύσει, πράγμα το οποίο και έγινε, όταν, για τρίτη πλέον φορά, ακούστηκε φωνή από την εικόνα, που πληροφορούσε τον Νείλο ότι η δέησή του εισακούστηκε και ότι στη δική Της μετά Θεόν προστασία και σκέπη θα έπρεπε στο εξής να καταφεύγουν για κάθε τους ανάγκη οι μοναχοί. Αυτή θα τους ακούει γρήγορα γιατί το όνομά της είναι «Γοργοεπήκοος». Πολύ σύντομα το θαύμα αυτό και η υπόσχεση της Θεοτόκου έγιναν γνωστά σε όλο το Όρος και η εικόνα της αυτή έγινε παναγιορειτικό προσκύνημα.

Ο διάδρομος κλείστηκε και η εικόνα συμπεριλήφθηκε σε παρεκκλήσι που κτίστηκε προς τα δεξιά της. Τα θαύματά της είναι άπειρα και ειδικός «προσμονάριος» ιερομόναχος εξυπηρετεί τις ανάγκες των πολλών προσκυνητών.